

ผลกระทบจากการใช้ที่ดินประเภทต่าง ๆ ต่อคุณภาพของน้ำ ณ สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราช.

จำเนียร ชนสีลังกูร.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523.

บทคัดย่อ

การศึกษาผลกระทบจากการใช้ที่ดินประเภทต่าง ๆ ต่อคุณภาพของน้ำ เช่น ความเป็นกรดเป็นด่าง ความชุ่น ความกระด้าง การนำไฟฟ้า สี และอุณหภูมิของน้ำ ณ สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราช อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ระหว่างเดือนเมษายน 2522 ถึง เดือนมีนาคม 2523 ผลปรากฏว่า ความชุ่น ความกระด้าง การนำไฟฟ้า และสีของน้ำจากพื้นที่ที่ทำการเกษตรผสมที่อยู่อาศัย (หัวน้ำเค็ม) โดยเฉลี่ยตลอดปีมีค่าสูงกว่าน้ำจากป่าดิบแล้ง (หัวน้ำศาสตร์) ส่วนค่าความเป็นกรดเป็นด่างจะต่ำกว่าค่าความชุ่น และสีของน้ำจากพื้นที่ไวรั่ง (หัวยต้ายู่) โดยเฉลี่ยตลอดปีก็สูงกว่าน้ำจากป่าดิบแล้ง แต่ค่าความเป็นกรดเป็นด่าง ความกระด้าง การนำไฟฟ้า จะต่ำกว่า คือน้ำจากป่าดิบแล้ง จากพื้นที่ทำการเกษตรและที่อยู่อาศัย และจากไวรั่งมีค่าเฉลี่ยความเป็นกรดเป็นด่าง 6.84, 6.69 และ 6.10 ความชุ่น 3.85, 19.65 และ 15.25 JTU ความกระด้าง 19.49, 51.28 และ 14.60 ppm CaCO₃ การนำไฟฟ้า 0.147, 0.367 และ 0.095 mmho/cm สี 12, 223 และ 210 units ตามลำดับ สำหรับอุณหภูมิของน้ำจากป่าดิบแล้งมีการผันแปรน้อยกว่าอุณหภูมิของน้ำจากพื้นที่เกษตรกรรมผสมที่อยู่อาศัย และไวรั่ง เป็นที่เห็นได้ชัดว่าการใช้พื้นที่เพื่อการเกษตรรวมที่อยู่อาศัย และปล่อยทิ้งเป็นไวรั่ง มีผลต่อคุณภาพของน้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อความชุ่น และสีของน้ำในลำธารมากกว่าน้ำจากป่าดิบแล้ง การศึกษาครั้งนี้เน้นให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงระบบการใช้ที่ดินจากที่ดินป่าไม้ไปเป็นที่ดินเพื่อการเกษตรหรือการทำไร่เลื่อนลอย จะมีผลกระทบต่อคุณภาพน้ำโดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณภาพของน้ำเพื่อการบริโภค อย่างไรก็ตาม คุณภาพของน้ำจากพื้นที่ที่ทำการศึกษานี้สามารถนำไปเพื่อใช้ในด้านการเกษตรและด้านอื่น ๆ โดยไม่เป็นปัญหาแต่อย่างใด